

og en lang række andre progressive ting. Jeg støttede fred i Afghanistan, mens man her f.eks. støttede Taleban.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det kommer jo uægtelig an på, med hvilke øjne man ser det. »Støtte fred i Afghanistan«. Så vidt jeg ved, var det en sovjetisk invasion, der altså bidrog til at undertrykke et folk, og det var altså denne invasion, som hr. Frank Aaen ifølge fru Mette Herborg var nede som en deltager i. Jeg vil slet ikke nævne det ubehagelige rygte om, at hr. Frank Aaen var deltager i tortur, selv om det står i avisen. Der står så meget i avisen. Men det er faktisk, hvad der står. Så jeg synes, det bliver en lidt ejendommelig fredsmision, hr. Frank Aaen er ude på.

Stadig væk vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at han ikke skal lade sig nedtrykke af det nej, han har fået fra hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis man har så alvorlige anklager mod et menneske, som der her er blevet fremført, så bør man jo sørge for at indgive en politianmeldelse eller på anden måde sørge for at få det forfulgt, ellers er det jo pjat bare at stå her og sige det. Det, hr. Søren Krarup her nævner, har naturligvis intet som helst, overhovedet intet, på sig.

Det, der er sandheden, er, at jeg fra dag et i den afghanske konflikt sagde: Vi ønsker en fredsløsning, hvor både USA og Sovjetunionen erklærer, at Afghanistan har ret til selv at bestemme. Det var det, jeg gik ind for. Det var, hvad jeg sloges for. Der skete frygtelig mange skrækelige ting, men jeg vil sige, at det standpunkt, jeg havde, var bedre end det, som de, der støttede talebanerne bl.a. med indsamling af penge, havde. Det er der folketingsmedlemmer der har været med til. Jeg synes, at mit standpunkt var bedre. Det var frygtelig dumt at støtte f.eks. Taleban. Det tror jeg de fleste i dag er helt enige i.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning til hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu har hr. Helge Adam Møller gentagne gange heroppefra sagt, at tallet 100.000 er for lille, og

det kan jeg i og for sig godt medgive hr. Helge Adam Møller, for det er jo fuldstændig sandt, at Saddam Hussein som diktator gennem årtier medvirkede til og var ansvarlig for massedrab i Irak, f.eks. op gennem 1980'erne, i den periode, hvor han fik støtte af hr. Helge Adam Møller, af de borgerlige partier her i Folketinget, af den amerikanske regering, fordi de på daværende tidspunkt skulle bruge Saddam Hussein til at bekæmpe det iranske regime.

Kl. 16.05

På daværende tidspunkt skulle man bruge Saddam Hussein og så gennem fingre med massedrab fra Saddam Husseins side i modsætning til os andre, som allerede i 1980'erne gang på gang var ude at demonstrere mod de her masse-drab, som Saddam Hussein stod bag. Dengang kunne vi have forhindret, at det blev til 1 million døde under Saddam Hussein, ved at styrke de folkelige kræfter i Irak mod hans regime, men da var hr. Helge Adam Møller ikke med. Først da han kunne bruge det, kom han med, og derfor er det en forbrydelse, men det er ikke en forbrydelse, vi har været med til.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det glæder mig da, at Enhedslisten giver mig ret i, at tallet 100.000 dræbte af Saddam Hussein er alt, alt for lille. Så siger Enhedslisten, at man bare skulle have fulgt Enhedslisten, der for 20 år siden var ude at demonstrere. Ja, det er typisk Enhedslisten: demonstrere. Det er godt at demonstrere, det kan være nødvendigt, det kan være rimeligt, men over for en mand som Saddam Hussein! Der blev ikke alene demonstreret. FN havde vedtaget 22-23 resolutioner, der alle sammen påpegede, hvad han skulle gøre, og intet af det gjorde han.

Indimellem bliver man altså nødt til at gribe ind, hvis man ikke skal have den næste million døde. Det var det, Danmark gjorde, og nu er vi med sammen med ca. 30 andre lande på appel, en enig appel, fra FN til at bygge samfundet op og skabe demokrati, og det er jeg stolt af.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Desværre var situationen i 1980'erne politisk jo ikke stort bedre end i dag. Heller ikke dengang havde venstrefløjen den politiske magt her i landet eller i USA. I 1980'erne var det jo den borgerlige regering, der havde den politiske magt i Danmark. Det var dem, der kunne have gjort